

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 107 בס"ד ערש"ק האציעו שבת שובה ו' תשרי תש"ס

פנינים יקרים

אנו אומרים בסליחות כדלים וכרשים דפקנו דלתיך, ולכא' צ"ב למה אומרים כדלים וכרשים בכ"ף הרמיון, הלא אנו הננו בעצמינו הדלים והרשים באמת. וכי איזה דור היו עוד בתכלית השפלות ובדיומא התחתונה כמונו, וכי יתכן דלים ורשים מאתנו.

אמנם י"ל דזה גופא ג"כ שייך אל הוידוי, שאנו מתוודים על זה עצמו שאין אנו מכירים את מך ערכינו ואין אנו מודים על האמת לאמיתו שאנו הדלים ורשים האמיתיים, ואנו מחזיקים עצמינו רק כמו דלים וכמו רשים בכ"ף הרמיון. וז"ש כדלים וכרשים דפקנו דלתיך שאנו מתוודים על שפלותינו, שאין אנו מכירים את מצבינו האמיתי ואין אנו מחזיקים עצמינו לדלים ורשים גמורים רק כדלים וכרשים בכ"ף הרמיון.

ועד"ז י"ל פ"מה שאומרים בנוסח ווידוי הגדול של רבינו נסים, העזתי מצח כוונה וגשתי לפניך בבושת פנים, וכן כתוב ומצח אשה זונה הי' לך מאנת הכלם, ולכאורה יל"ד דמתחיל העזתי מצח כוונה דהיינו שאני עומד בעזות, ואח"כ מיד אומר וגשתי לפניך בבושת פנים, ושוב מסיים מעין הפתיחה מאנת הכלם, ונראה לכאורה כסתירה מיני' ובי'. אמנם אפ"ל ע"ד הג"ל דהנה כל לב יודע מרת נפשו וכל אחד יודע חטאיו ופגמי נפשו ושהוא ככלי מלא בושה וכלימה, ואיך יכול לעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. אולם אם נדמה לאדם שכבר יש לו הבושה האמיתית הראוי' להעומד לפני ממ"ה הקב"ה, מחשבה זו עצמה היא עזות שמחשיב את עצמו שהגיע כבר למדרגת הבושה האמיתית להתבייש מפני השי"ת. וז"פ העזתי מצח כוונה, ועיקר העזות הוא זה עצמו שאני חושב שגשתי לפניך בבושת פנים, שאני מחזיק את עצמי שכבר הגעתי למדרגה זו להתבייש לפניך. והאמת הרי הוא כי מאנת הכלם.

ובקשתם משם ה' אלקיך ומצאת (דברים ד) מה המשמעות של משם? הפירוש הוא שבאיזה מצב שהאדם נמצא הוא צריך לעבוד את ה' ואסור לו להפסיק עבודתו. (בשם החדושי הרי"ם)

כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה (ב"ק צ"ב). והיינו שנוגע לו צער חברו והוא מרגיש בו כמו חברו עד שהוא בעצמו צריך ישועת חברו כמו חברו עצמו - והוא צריך לאותו דבר, באופן זה תפלתו פועלת לו ולחברו. (אהל יצחק בשם הרמ"מ מווארקו וצ"ל)

באין מליץ יושר וכו' דעיקר הוא דאדם אע"פ שחטא רק כיון שיוודע שחטא ומבקש מלפניו יתברך שימחול לו ומכיר שפלותו זה הוא גופא למליץ יושר לפניו. וזהו באין במדה שאדם מחזיק עצמו לאין זה גופא מליץ יושר.

בענין הודוי ביוה"כ שאומרים על חטא הכל הם ענפים של חטא אחד חוסר אמונה. וחטאו שלא צעק מספיק להשי"ת שהקב"ה ישפיע עליו אמונה. (ברכת שלום)

והנה כשיתפלל הצדיק ויבקש מאת ה' יזהר שלא יתפלל בתפלתו כמו שהוא רוצה רק כך יבקש מאת הבורא. מה שאני מתפלל יהי' רק כפי חסדך וכפי רחמך וכפי דעתך מרצונך כן תתן לנו... וזהו כוונת חז"ל אל תעש תפלתך קבע, ר"ל שיהא האדם נזהר שלא יעשה תפלתו דהיינו כמו שהוא רוצה כן יקבע ויהי', רק רחמים ותחנונים להשי"ת לפני המקום...

לדעת האבותא אמרנא לאל האביון ולאל בית ישראל

אל שנה וזכוריה

שנה טובה ולזכור אל שנה טובה

חפן תש"פ

לכבוד

לזכנו ולהשפיע עלינו שפעת ברכתו המליאה והרחבה.

לכן, אין לנו להפסיק את התפילה והתחנונים שהוא שומע תפילת כל פה ברחמים וברצון ויאר עינינו ויתן לנו רחמים ויגאלנו גאולת עולם ויחדש ימינו כקדם.

יהי רצון שנזכה שתהא השנה הזאת שנת גאולה וישועה כללית לישראל ע"י שנזכה לכך ע"י עבודתנו להגיע לאחדות האמיתית שכל אחד יאהב את רעהו אהבה שאינה תלויה בדבר שאינה אפשרית אלא אם כן קודם כל מבטל את עצמו בביטול אמיתי שאין לו שום קיום אלא מחיות של הקב"ה שהוא מחיה אותו בכל עת ובכל נשימה.

חפן תש"פ

לכבוד

התפילה ופירשו לנו את הכתוב בתהלים "על כן יתפלל אליך כל חסיד לעת מצוא" מצא אשה מצא טוב, והתפילה הזאת היא מאד רצויה ומקובלת לפניו יתברך שמו ועושה פירות.

ויהי רצון שנזכה לעורר את הרצון העליון לגאלנו גאולת עולמים ע"י שנעורר את האהבה התמימה זאת האהבה שאינה תלויה בדבר בינינו לבין זולתנו כי כך היא המדה ונזכה-כך ע"י הכנעתנו השלימה והכרת אפסותינו וההתוודות לפניו שאין בנו שום כח ואייל מלבד החיות שהוא הקב"ה משפיע לנו תמיד בבחינת חסד א-ל כל היום, וע"י כך נזכה להאחדות השלימות שהיא היא הגאולה השלימה שאנו מצפים

שלום וברכה וכל טוב

שמחתי לקבל איחוליך וברכותיך לקראת השנה החדשה, וגם אתם תתברכו עם כל אשר לכם בכל הברכות והיעודים הטובים ורוב נחת ואושר וכל טוב, אכ"ר.

אכן, יתן השי"ת ותקובל תפילתך עם כל תפילות עם ישראל שתהא שנה זו שנת גאולה וישועה וסוף וקץ לכל צרותינו וכל אחד מישראל יזכה להטוב ההוא המובטח ע"י נביאינו שנזכה לראות כל איש ישראל איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו.

ונזכה להגיע לכך רק ע"י שתשרור בינינו האחדות השלימות וכל אחד יתחזק ויתאמץ לקבל הכל באהבה ובשמחה ולהכיר שכל מה שהקב"ה עושה עמנו הוא לטובתנו כדי

שמחתי לקבל יקרת אגרתו בצירוף ברכותיו הנלבבות והמברכים יתברכו אף הם בכל הברכות והיעודים הטובים אכ"ר.

כמו"כ נתקבלה נדבת לבו הברוכה למען העניים אשר בארצנו הק' והשי"ת יזכהו לעשות תמיד טוב וחסד מתוך רוב נחת והרחבת הדעת אכ"ר.

וראיתי בתוך כותלי מכתבו את דאגתו אודות שידוך עבור בנו היקר . . . שיחי ואבקשו לא לדאוג כלל, וכשיגיע הזמן הראוי השי"ת יזמין לו את זיווגו הנכון וההגון ויזכה לרוות ממנו רוב נחת ולראות ממנו בעזה"ת דורות ישרים מבורכים, ועל כגון דא הורו לנו חכמז"ל דרך ישרה דרך

נחת ואושר השי"ת ישפיע עליו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך והרחבת הדעת ונוכח לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות אמן כן יהי רצון.

ב'יציאת לאנפ

לה זה שנות אלפים או אז יבוא לנו משיח צדקנו ולא יאחר ויבנה את בית מקדשנו ותפארתנו בב"א.

מקרב לב ונפש אני מאחל למע"כ ולכל משפחתו הכבודה שיחיו בריאות טובה רוב

נרשם עפ"י שיחת הרא"ש ש"ק, תשנ"ג ע"י אחד החברים.

הסטי"א התנגדותו והאדם מתחיל את עבודת ה' ברגיעות ובנחת, והכל הולך לו בשופי, ומיד מתחיל האדם לומר לעצמו שבחים איך שעובד השי"ת כל כך טוב ויפה, ובוודאי השי"ת יש לו הרבה נחת ממנו וכו', ובוזה שוכח שמה שאין לו את הקליפה הנ"ל, זה רק עזרת השי"ת ברחמיו המרובים, וגונב זאת לעצמו, וממילא זה טומאותינו, דעתה מטמא האדם את מעשה השי"ת, דהיינו כל רגש שהאדם מקבל זה מיד טומאה, כי האדם כשהוא נפרד מהרבש"ע ומרגיש את עצמו זהו הטומאה הכי גדולה, כי זה הפירוד מחיי החיים, וזהו מיתה גמורה ממש ה' יצילנו ויוליכנו בדרכיו, ויחינו מיומיום, אמן.

שאל השואל (רג"ס) דהנה בתפלת הרבש"ע שאומרים אחר ספירת העומר נתקן לומר, אשר ציוותנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו ושאל מהו קליפותינו ומהו טומאותינו?

ופתח הרב שליט"א, דהנה כשהאדם רוצה לעבוד את הרבש"ע או לקיים מצוותיו או ללמוד תורתו הקדושה, מיד בא הסטי"א ומפריע לאדם ועומד נגדו בעוז ותעצומות להפריעו, והאדם רואה שאינו יכול לו, ומרגיש כאילו קליפת אגוז עומדת כנגדו ואינו יכול לזוז כלל, וממילא מתחיל לצעוק אליו יתברך, הצילני מרודפי כי אמצו ממני, ומתפלל וצועק אליו עוד ועוד כנ"ל עד שהרבש"ע שומע צעקתו, ומיד מפשיל

אפילו אם כן ירצנה זה סיבה שהרבש"ע עשה כדי שהיא תחזירנו בתשובה, ואז עשוי יהיה יותר גבוה מיעקב. כי הוא היה יותר עמוק בקליפה, וכמו שבלעם אם היה חוזר בתשובה היה יותר גבוה ממש רבינו, דמשה היה רק בשער מ"ט כדכתיב ותחסרהו מעט מאלוקים, ובלעם כבר היה בשער הנו"ן, ולכן יעקב אבינו כיון שהחביאה הרי זה פגם גדול וגרם לכל הענין הזה ונענש בשכם בן חמור.

עוד שאל השואל (רג"ס) למה פחד יעקב אבינו מעשיו שירצה את דינה ולכן החביא אותה ונענש ע"ז בשכם בן חמור, הלא עשוי היה בן 104 והיא היתה בת י' שנים ומה כלל החשש שלכן החביאה? ויתרץ הרב שליט"א דיעקב היה לו כאן חסרון כי היה צריך לבטוח ברבש"ע. ומכיון שלא בטח בשם יתברך והוא נכנס בבחינת טבע א"כ היה צריך לדעת שגם בדרך הטבע עשוי לא יחשוב עליה כלל כי עשוי כבר זקן, אך

אמר לאחד שעמד על ידו "זאלסט ווערן א מענטש (תהא לאיש) ואמר אח"כ מה זה בעצם "איש"? זה לא מי שמתפלל טוב, לא מי שיש לו מלבושים נאים, לא מי לומד תורה וכו' איש הוא זה שיש לו הכנעה!

ידוע מה שמספרים על הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל כי אנשים הבחינו כי בשעה שהולך ברחוב מרגישים בתנועות אצבעותיו. והי' פעם אחד מידידיו עוקב אחרי זה ושם לבו לדקדק אחרי תנועות אלה. לבסוף נוכח כי הוא עושה בתנועות אצבעותיו כאילו רושם שם הוי"ה באויר, בבחינת "שויתי הוי"ה לנגדי תמיד". כאשר סיפרתי את זאת להרא"ש שליט"א, אמר לי: אני לא מאמין בזה, הכרתי את רבי חיים זוננפלד ושם הוי"ה הי' בראשו ובלבו ולא הי' זקוק לתנועות אצבעות כדי לחשוב על כך.

היום בבוקר (תשמ"ז) לפני תפילתו בשחרית הזכיר לו משהו את הפסוק "ודוד ברח (משאול) וימלט ויבוא אל שמואל הרמתה" (שמואל א' י"ט) על זה נמצא במדרש "אותו הלילה שברח דוד מלפני שאול - למד משמואל הנביא מה שאין תלמיד ותיק לומד במאה שנה", וזה התחיל לפרש את הדבר לפי דרכו, נענה הרא"ש ואמר: הדבר פשוט בתכלית, כאשר הרגיש דוד בפחד משאול המלך שרצה להרוג אותו, הפך דוד את הפחד הזה לפחד אלוקים עד שהגיע לשלימות שילוב הוי"ה-אדנ"י שזה שווה כמו שלומד תלמיד ותיק מאה שנה.

הודעות נחוצות לימים הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה : בציון שמואל הנביא בשעה 2.30 אחה"צ
בחוה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה מדי ערב : ביער קנדי בשעה 10 בלילה
ביום רביעי חוהמ"ס תתקיים נסיעה למירון : היציאה בשעה 11.30 לפנה"צ מרח' הטורים
במצש"ק ליל הושענ'ר אומרים את כל התהילים בהר ציון על ציון דוד המלך ע"ה
הקפות שניות יתקיימו אי"ה : ביער קנדי במוצאי שמחת תורה

ידיעות מחיי החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535.
- ב. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5.
- ג. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצינסקי טל: 6535774.
- ד. כל יום יוצאים לשדה בשעות הערב מביתו של הרא"ש שליט"א.

שהשמחה במעונם

הבה"ח צבי ישעיה קרישבסקי הי"ד לאירוסיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
שני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050